

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 26/2019
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у извршном предмету повериоца „Комерцијалне банке“ АД Београд, Филијала Крушевац, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Ана Ђинђић Станимировић, адвокат из .., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву за заштиту законитости извршног дужника изјављеном против решења Основног суда у Крушевцу Ипв(Ив) 26/19 од 16.04.2019. године у седници од 11.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости извршног дужника, изјављен против решења Основног суда у Крушевцу Ипв(Ив) 26/19 од 16.04.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Ипв(Ив) 26/19 од 16.04.2019. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован приговор извршног дужника изјављен 16.12.2015. године. Ставом другим изреке потврђено је решење тог суда Ив 7858/11 од 23.09.2015. године.

Дописом ГтI 216/19 од 21.08.2019. године, Републичко јавно тужилаштво обавестило је првостепени суд и подносиоца предлога да није подигнут захтев за заштиту законитости.

Против нижестепеног решења, извршни дужник је поднео захтев за заштиту законитости из чије садржине произилази да је овај ванредни правни лек поднет због погрешне примене одговарајућих одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости у смислу чл. 421., 401. став 2. тачка 5 и 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 11/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11), Врховни касациони суд је утврдио да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Према члану 417. ЗПП, захтев за заштиту законитости може се подићи само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. овог закона

односно ако је противно одредбама овог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака, у смислу члана 3. став 3. ЗПП.

Из садржине захтева за заштиту законитости произилази да је овај ванредни правни лек поднет због погрешне примене материјалног права, односно одговарајућих одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу, због чега се овај ванредни правни лек не може изјавити као ни због других битних повреда одредаба парничног поступка осим повреде из члана 361. став 2. тачка 5. ранијег ЗПП. Из наведеног произилази да захтев за заштиту законитости није дозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу чл. 404., 418. и 421 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић